

גבעות עולם
תלמוד תורה גבעת זאב

"הגראמן"

מזכרת משמחת סיום מסכת פסחים
כיתה ד'

ילדים יקרים וחביבים!

הגענו לרגע הגדול והמיוחד
בסיום מסכת באופן מיוחד,
למדנו, השקענו, כתבנו וחזרנו
על המשניות והחומש והגמרא ולא הפסקנו,
ולכבוד אירוע כזה מכובד-
מגיע לכם שיר כה מיוחד...

וברכתי אליכם: המשך הצלחה
גם במסכת ובפרשה ובסוגיית הבאה.

מעריך מאוד את כל ההשקעה

הרב'ה

- (א) בשעה טובה ובהצלחה מרובה,
 רואים אנו ברוך ה' את ההצלחה,
 בסיום המסכת ורוב חומש ויקרא,
 עם הרבה סייעתא דשמיא.
- (ב) למדנו עמלנו שיננו וחזרנו,
 עוד ועוד ולא ויתרנו,
 עד שאת המסכת אנו יודעים על בוריה,
 וגם את הפרשיות שבחומש ויקרא.
- (ג) למדנו את הדינים וההלכות של הקרבן הראשון
 שמביאים לביהמ"ק בחודש הראשון
 מה אסור ומה מותר ואיך מקריבים
 נספר בקצרה את פרטי הדינים.
- (ד) לפני שמגיע החג הראשון
 צריך לבדוק בכל מקום
 כדי שלא יעבור על איסור
 בזמן שהחמץ יהיה אסור.
- (ה) ומי שלא בדק בזמן הקבוע
 חולקים התנאים זה כבר ידוע
 ומה שמשאיר מן הבדיקה
 צריך הוא לשמור בצנעה

(ו) מתי אוכלים ומתי שורפים
 זה מחלוקת בין התנאים
 ור' יהודה אומר שיש סימן
 מחלות התודה כשביהמ"ק קיים.

(ז) לפני הזמן מותר בהנאה
 למכור לנכרי או להביא לבהמה
 וכשעבר הזמן אסור בהנאה
 ויש מחלוקת מהי התקנה.

(ח) חמץ של גוי אחר הפסח מותר בהנאה
 ושל יהודי אסור בהנאה
 ולא בכל מצה יוצאים ידי חובה
 רק שהביא מאחד מחמישה.

(ט) עכשיו הולך הכהן הגדול,
 לכיוון השער הגדול,
 לעשות הגרלה על שני השעירים,
 שרק את אחד מהם מקריבים.

(י) במרור יש חמישה סוגים
 שמביאים בין לחים ובין יבשים
 אבל אם היו כבושים או שלוקים
 או מבושלים, אותם לא אוכלים

(יא) מביא לנו התנא כמה דברים שאותם בערב פסח מבערים אפילו שהם רק תערובת או חמץ נוקשה עוברים עליהם בבל יראה.

(יב) גם בחמץ וגם בטומאה אנו רואים לפי ההקפדה ובבצק החרש אנו מסתכלים לפי השני אם יש בו סדקים.

(יג) ואיך מפרישים חלה בטומאה זה מחלוקת גדולה במשנה ומה עושים שלושה נשים זה גם מחלוקת בין התנאים.

(יד) למדנו מה עושים כשי"ד חל בשבת האם חייב לבער הכל לפני השבת שלר"מ וחכמים זה זמן שונה ולר"א בר צדוק בין חולין לתרומה זה משתנה.

(טו) מי שהולך לסעודת מצווה אם יכול לחזור ולבער זה המצווה ואם הולך לפיקוח נפש יבטל בליבו והשובת שביתת הרשות יחזור לביתו.

(טז) האם מותר עד חצות לעשות מלאכה יש מקומות שכן ומקומות שלא עשו מלאכה וההולך ממקום שלא, למקום שעושים יש את החומרה מהיכן שיוצאים.

(יז) מקום שנהגו לאכול צלי בליל פסח אוכלים ושנהגו שלא אין אוכלים וביום הכיפורים גם תלוי האם מדליקים אך כן בביהכ"נ ועל גבי החולים.

(יח) האם מלאכה שהתחיל אותה לפני הזמן יכול לסיימה אחרי הזמן זה מחלוקת בין התנאים ר"מ ר' יוסי וחכמים.

(יט) שישה דברים אנשי יריחו עשו ורק על שלשה חכמים מיחו וששה דברים עשה המלך חזקיה ומתוכם רק על שלשה הודו לו.

(כ) תמיד נשחט בשמונה ומחצה וקרבתשע ומחצה ובערב פסח זה שונה לא באותו הזמן אלא לפני.

(כא) בד' עבודות חייבים שיהיה לשמו
ואם לא אז לא עולה לו
וחייב שיהיה לאוכלים ולמנויים
ולא לערלים ולא לטמאים.

(כב) השוחט את הפסח כשיש לו חמץ
עובר בלא תעשה של לא תשחט על חמץ
וחטאת ששחטה שלא לשמה
תמיד היא תהיה פסולה.

(כג) את הפסח מחלקים לג' כיתות
שפירשו ג' קבוצות
וכשכולם היו נכנסים
בדרך נס הדלתות ננעלים.

(כד) את הפסח קיבלו בשורות שורות
בבזיכי כסף וזהב אך לא מעורבות
הישראל שוחט והכהן מקבל
עד שאת הדם על המזבח בזריקה נותן.

(כה) ללווים היה תפקיד מיוחד
לשיר את ההלל בניגון מיוחד
וכת שלישית שהיו מועטים
לא הגיעו לאהבתי.

(כו) אונקליות של ברזל היו קבועים
 בכתלים ובעמודים
 שעליהם היו נותנים
 את קרבן הפסח ואותו מפשיטים.

(כז) אחרי שהוציא את האימורים
 נותנים במגיס ואותו מקטירים
 ואפ יד' חל בשבת
 לא צולים אלא מחכים בבית המקדש.

(כח) מה שא"א לעשות לפני השבת
 לא מחכים איתו עד למוצאי שבת
 ומה שאפשר צריך לחכות
 ואינו דוחה את השבת.

(כט) למדנו במשנה מה זה קל וחומר
 שאותו הביא לנו ר' אליעזר
 ור' יהושע בא ודחה
 את הקל וחומר עם פירכא.

(ל) לא תמיד מביאים את קרבן חגיגה
 רק בחול ובמועט ובטהרה
 ומביאים אותה מכל הסוגים
 גם נקבות וגם זכרים.

(לא) ר' אליעזר מביא עוד קל וחומר
ללמוד כמו שהוא סובר
וגם כאן ר' יהושע דחה
את הקל וחומר עם פירכא.

(לב) צולים רק בשיפוד שלא יהיה מבשל
ולא בשיפוד שיצלה על ידי דבר אחר
ופעמים שצריך לקלוף את מקומו
או ליטול או לקמוץ את מקומו.

(לג) העיקר בקרבן פסח זה האכילה
ולכן אם בא בטומאה יאכל בטומאה
ואם רוב הקהל נטמאו
מביאים את הקרבן כמות שהוא.

(לד) הציץ מרצה על טומאת הדם
ולא על טומאת האדם
ובטומאת התהום הציץ מרצה
כי כך נאמרה ההלכה למשה

(לה) מי שנטמא לו הקרבן בשלימותו
חייב לשורפו לפני הבירה
מעצי המערכה ושידעו כולם
וידע לפעם הבאה לשמור כמו כולם.

(לו) אך אם נטמא רק מעט מן הקֶרֶבן
או שנהיה נותר
שורף אותו מעצי עצמו
בגגו או בחצרו.

(לז) מי ששובר בפסח את העצמות
חייב הוא לקבל מלקות
וכל זה רק בטהרה
אך לא, שבא בטומאה.

(לח) האישה ששתיים שחטו בשבילה
גם אביה וגם בעלה
לפעמים אוכלת משל בעלה
ולפעמים אוכלת ממקום שרוצה.

(לט) האומר לעבדו שחוט בשבילי
ושכח אם אמר טלה או גדי
כיצד יעשה יש ג' מקרים
שאותם במשנה מפרטים.

(מ) הממנה אחרים בחלק שלו
רשאים החבורה לתת לו את שלו
והוא יאכל משלו
עם האנשים שהביא עמו.

(מא) ארבעה אנשים שאין אנו בטוחים
 אם את קרבן הפסח לאכול יכולים
 מותר לנו לשחוט בשבילים
 אך לא בפני עצמם.

(מב) אונן ושומע על מתו ומלקט לו עצמות
 טובל ובערב אוכלים מן הטהרות
 וגר שנתגיר בערב פסח
 נחלקו אם יכול לאכול את קרבן הפסח.

(מג) מהי נקראת דרך רחוקה
 על זה נחלקו התנאים במשנה
 האם זה ממש דרך רחוקה
 או מספיק אף מאיסקופת העזרה.

(מד) בין פסח ראשון לשני יש הבדלים
 לגבי חמץ והלל מתי שאוכלים
 וישנם דברים שהם כן שווים
 כמו למשל צלי ומצות ומרורים.

(מה) למדנו מה נקרא תמונה
 שלפעמים לשם פסח אינה קריבה
 ואפ פסח התערב באחרים
 לפעמים הבעלים מפסידים.

(מו) חבורה שנאבד פסחה ואמרה
לאחד מהם תחפש ותמצא
ובנתיים הם גם שחטו
יש ארבעה אופנים מה יעשו.

(מז) כמה חבורות שפסחיהם התערבו
מסביר לנו התנא מה הם יעשו
ואם היו הם יחידים
אז אחד מבחוץ הם מביאים.

(מח) סמוך למנחה בערב פסח
לא יאכל עד שתחשך
ובמצות ארבע כוסות
חייבים גם העשיר ומי שיש לו פחות.

(מט) על מה הוא מברך תחילה
זה מחלוקת במשנה
ואחרי מה נשתנה
גומר את הפרשה כולה.

(נ) יש ג' דברים שחייבים לומר בערב פסח
מצה ומרור וקרבת פסח
והמשנה מסבירה את שלושת הדברים
על שום מה אותם אומרים.

(נא) כוס שלישית על המזון מברך
וברביעית על השיר מברך
ובניהם אם לשתות רוצה
אומרת המשנה שלא ישתה.

(נב) בירך על הזבח אם את פסח פוטר
זה מחלוקת ר"ע ור' ישמעאל
ובזה סיימנו לסכם בקצרה את המסכת
ובלבנו תהא תמיד תלויה ועומדת.

(נג) את חומש ויקרא עוד לא סיימנו
את נכתוב רק קצת מההרבה שלמדנו
נתחיל לסכם מהסוף להתחלה
ממה שלמדנו באחרונה.

(נד) בפרשת בחוקותי יש הרבה קללות
למי שח"ו לא ישמור את המצוות
ומדברים גם על מי שמעריך לה'
את עצמו או בהמה קודש לה'.

(נה) וגם מדברים את השדות
שאמר שיהיו קדושות
ונקפוץ לפרשת בהר שמתחילה
עם מצוות השמיטה.

(נו) למדנו גם על שנת היובל
ומי שלעבד ימכר
ומה זוכה מי ששמע
ושמר את מצוות השמיטה.

(נד) המשכנו משם לאיסור ריבית
שנקרא נשך ותרבית
ואם חס ושלום יהודי נמכר לגוי
יש מצווה לגאולו.

(נח) כי לי בני ישראל לבד עבדים
ולא עבדים לאדונים אחרים
ומסיימת הפרשה עם מצוות השבת
ועם מורא מקדש.

(נט) פרשת אמור היא קצת ארוכה
ולא התייאשנו סיימנוה בשמחה
יש שם את האיסורים לכהנים
ובניהם גם לישראלים.

(ס) למדנו קצת מדיני טומאה וטהרה
וקרבנות נדרים ונדבה
ועל השבת והמועדים
ועל יום הכיפורים.

(א) למדנו גם על פרשת הנרות
וגם הלכה שנכתבה לדורות
שמי שחס ושלום אומר קללה
עם שם ה' חייב סקילה.

(ב) פרשת קדושים היא מאוד חשובה
שנאמר בה הרבה מיסודות התורה
מה החוקים והמשפטים
ומהם הדברים האסורים.

(ג) את פרשת אחרי מות אנחנו מתחילים
עם עבודת יום הכיפורים
ועוד הרבה מן האיסורים
שלא נלך בחוקות הגויים.

(ד) נשאר לנו עד סוף השנה
ללמוד את פרשת תזריע ומצורע
שהם מדברים על טומאה וטהרה
נספר על זה אולי בפעם הבאה.

(ה) בפרשת שמיני התחלנו עם המילואים
ומהם הקרבנות שבהם מקריבים
וגם מה שקרה לבני אהרן
ופרשת שתויי יין שנאמרה רק לאהרן.

(י) בהמשך הפרשה היה מאוד מעניין
בסוגי חיות ובהמות להתעניין
מה אסור ומה מותר
לאכול מהם את הבשר.

(יז) גם בהמה חיה ועוף שהם טהורים
לא תמיד אותם אנו אוכלים
ובדגים ישנם שני סימנים
הקשקשים והסנפירים.

(ס) בפרשת צו ממשיכים עם הקרבנות
מתחילים עם העולה והמנחות
ומשם אנו ממשיכים
לתורת החטאת אשם ושלמים.

(סט) הפרשה מסיימת עם קדושת הכהנים
שהתחילה מאהרן ובניו ועד עולמים
ובזה סיימנו לסכם בקצרה
את מה שלמדנו בחומש ויקרא.

(ע) שכחנו לספר על החתונה הגדולה
שהוכתרה בתואר חתונת השנה
שלנו הילדים המתוקים והצדיקים
עם התנאים והאמוראים.

(עא) התחלנו ללמוד את ההקדמה
לתורה שבעל פה נמסרה
ואז התחלנו את הפרק בפנים
איזה מציאות לא מחזירים.

(עב) מה זה סימן ומה זה לא
מתי מתייאשים ומתי לא
ואחרי המשנה אנחנו מתחילים
את סוגיית מחרוזות של דגים.

(עג) פגשנו מילים שאינם מוכרות
הלא הם – הארמיות
ועם כל הכוח אנו מתאמצים
להבין את דברי האמוראים.

(עד) למדנו מה זה תירוץ וקושיא
מה זה ברייתא ולמה מגיעה
המשכנו משם לחתיכות של בשר
איזה כיף שלא נגמר.

(עה) ראינו בברייתא לא כמו במשנה
ואת זה מתרצת הגמרא
ובהתלהבות אנו ממשיכים הלאה והלאה
עם סייעתא דשמיא מעלה מעלה.

(עו) לא להאמין שהנה סיימנו
לסכם בקצרה את מה שלמדנו
את המשנה הגמרא והחומש
זה פשוט נפלא ממש.

(עז) ברכתי אליכם תלמידים כבנים
שתמשיכו בשטעייג'ן עד מאה ועשרים
ותרוו בנחת את כל הסביבה
בידיעת כל התורה כולה.

(עח) ולחיים היקר נכיר תודה
שהיה איתנו כמעט בכל שמחה
שהשם יתברך ישלח לו בחזרה
רק פרנסה והרבה שמחה.

(עט) ושהשם יתברך יאיר את עיננו
ותמיד נזכור את מה שלמדנו
ונרווה נחת לא רק את עצמנו
אלא גם הורינו ורבותינו.